

искали да отидат по-скоро в рая и да останат там. Ах, ^я пази бог, асасий да пратят при тебе. Не ще те остави дорде не те затрие...

Двата коня, белият и алестият, спряха за миг, сведи^хха глави да пият вода от една малка рекичка, която се препречи на пътя им. Извед^нъж Петър грабна от колчана на ⁷крста си тънка стрела, отбегна с яка ръка тетивата, след няколко мига загарът му донесе ^{ед}ър заяк, с мека сивожълта козина.

- Но как е възможно всичко това. Аз не мога да го повярвам! - възкликна момчето, като сложи дивеча в ловджийската си чанта.

- Това съм го чувала от чича си Константин, който е пътувал из земите, дето лястовиците зобят чер пипер... - каза Ирина и извади от коланя си сребърна помандера, отметна кап^апачето, ^икоето бе отрупано с безценни кам^ани, намаза на пръста си малко от скъпото масло, потри кожената яка на стегнатия си в кръста кожух.

Младият княз разпери жадно ноздри. Облак от благоухание го задави чудният, мириз, заедно с тишината на гората, с прекрасния образ, който стоеше пред него, с горещата младост, която кипеше в жилите му, се смесиха и изникнаха в сърцето му като ново, вълнуващо, никога не изпитано чувство.

След заминаването на Елена, той намерил в Ирина утеха и другарка, която заместваше родната му сестра в живостта на нрава ^си, с дълбоката мъдрост на словото и необикновения дар да разказва приказки и небивалици. Ирина Комнен ^ине говореше обикновено много, винаги затворена в себе ^си и страшната си гордост. Ала когато някое лице ѝ харесваше, тогава тя можеше да бърби с часове, да измисля приказки, да разказва събития от миналото с рядък дар и увлечение.

Калиман бе още малък. Елена далеч, ^иновородената му сестра Тамара, бе още пеленаче. Царица Анна отделяше цялото си внимание между грижите за своите болинци и приюти, между писмата, които изпращаше и получаваше от Никея, между радостите и тревогите, които ѝ причиняваха отглеждане-